



אסטר'ד ומארי-אסטר'ד: נאהבות ונעימות

שתי הדוגמיות **אסטר'ד** ו**מארי-אסטר'ד** מבליגה שומרות על יחסים קרובים ביניהן, כמו היו אחיות. אולי משום שנגד עיניהן עומדת תמיד דמותה של סבתן, המלכה **אסטר'ד** הבלגית. כמותה גם הן שומרות על חזות נשית, עליוזה ומתוקה. מארי-אסטר'ד (מימין), נסיכת לוקסמבורג, נישאה לארכידוכס מאוסטריה, אחרי שהיתה מעורבת מאוד עם הנסיך הבריטי **צ'ארלס**. אסטר'ד בת ה-20 נחשבת כשידוך רצוי ל**אנדריו**, אחיו של צ'ארלס, ואולי אפילו ל**פיליפ**, בנם של **אלברט** ו**פאולה**, אם כי קיימת ביניהם קירבת-מישפחה יתרה.

אנריקו מאסיאס וג'יהאן סאדאט: זיכרון משותף של איש גדול

הריעו לו בכל פעם שהחל לשיר שיר נוסף בתוכניתו. הזמר היה נדהם: המצרים הכירו כל צליל בשיריו וכל מילה בפיומוניו. החרם אולי היה רשמי, אבל העם אהב את שיריו של הזמר והאזין לו כל השנים מעל תקליטים, אבל התרגשותו של מאסיאס הגיעה לשיאה כאשר נתקבל עליידי הנשיא סאדאט לפגישה אישית. „אני מכיר את שיריך ואת סגולותיך לאחד לבבנות”, אמר לו הנשיא. „אנא ספר לעולם דרך שיריך עד כמה גדולה שאיפתי לשלום.”

בפגישה נרגשת שנערכה בפאריס נישק הזמר **אנריקו מאסיאס** את ידה של הגברת הראשונה לשעבר של מצריים, והאשה האצילית לא עצרה את דמעותיה. היה זה כאשר אלמנת הנשיא אנוור סאדאט, **ג'יהאן**, באה לקבל את פרס העיתון פוליטיקה בינלאומית על פועלו של בעלה המנוח למען השלום, מאמצים שלדעת הוצאת ספריית האשט חרגו מכל המקובל. בהדר האופייני לה הצירה: „בעלי מת למען רעיונותיו”, ולאנריקו מאסיאס אמרה: „תודה על כל מה שהענקת לנו בשיריך”. היא נזכרה בפגישתם הקודמת, לפני שלוש שנים, באוקטובר 79, כשמאסיאס בא לקאהיר אחרי שבירת החרם על שיריו. לא היה קץ להתירגשותו כאשר ההמונים שנקהלו באיצטדיון גזירה

היום, רחוק ממצריים אבל קרוב ללב, נזכרו אשת הנשיא והזמר היהודי היושב בפאריס בצוואה של האיש ששניהם אהבו והעריצו יותר מכל.

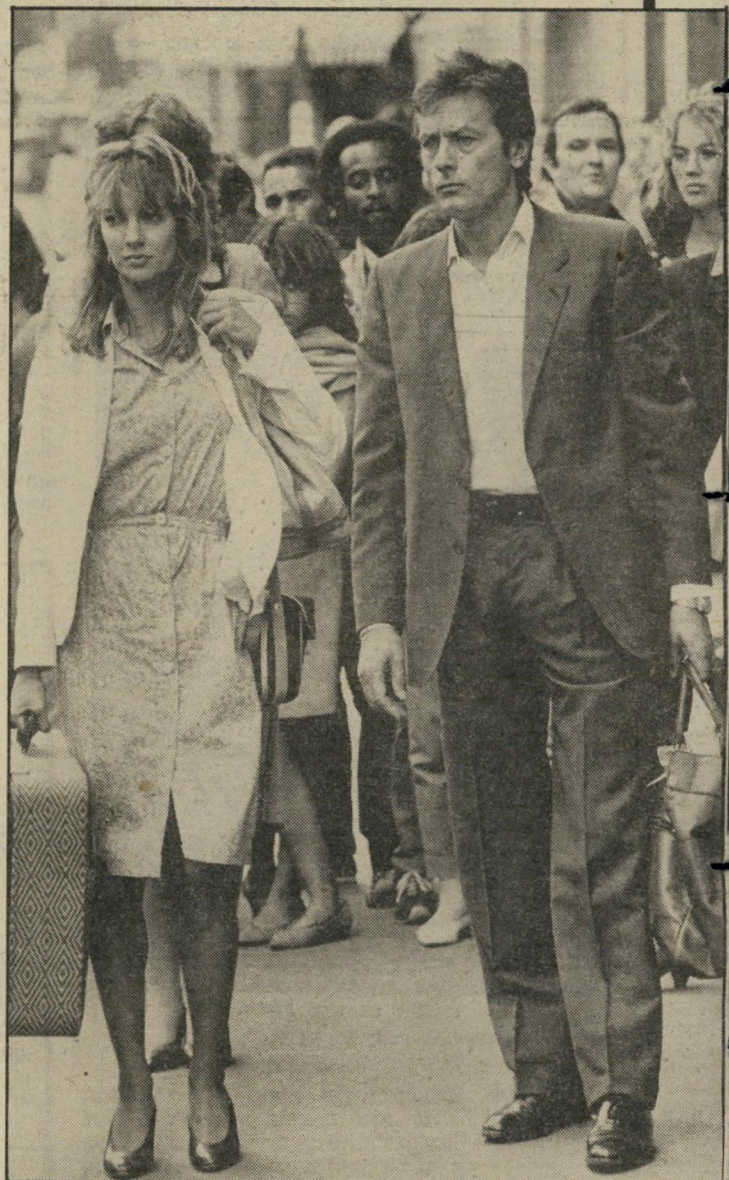


פיליפה גונזאלס: דרך הראש ולא דרך הלב

למיפלגה הסוציאליסטית הספרדית, למרות העלייה המסחררת של המיפלגה השמרנית בראשותו של **מישה פראגה אי ריבארה**. שתי מיפלגות המרכז, בייחוד המיפלגה הקומוניסטית, נמעכו לחת ולויתן, ונוכחותן בפארלמנט הפכה סמלית.

למרות הסיסמות דוגל גונזאלס במתינות, וזו הייתה מילת-הקסם שלו מתחילת מסע-הבחירות. באי-סיפות-הבחירות של מיפלגתו לא הניפו דגלים אדומים, לא שרו את האינטרנציונאל ולא הרימו אגרופים. הוא גם לא אבה להתאחד עם המיפלגה הקומוניסטית, שמצאה עצמה מבודדת וחלושה. כעת הוא אומר: „אני פונה אל הספרדים לא דרך הלב, כי אם דרך הראש.”

כך נראה **פיליפה גונזאלס מארקס**, ראש-ממשלת ספרד החדש, בחיק-מישפחתו: רעיתו ושני ילדיו הקטנים. גם בדלת אמות הוא תמיד מסורק למישעי ומסודר, שומר על הופעה רצינית, אף שתווי פניו נראים צעירים הרבה מ-40 שנותיו. הוא עדיין לא השלים עם המהפך באותו לילה שבין יום חמישי ושישי, לפני שלושה שבועות, כש-100,000 תושבי מאדריד התאספו בפוארטו-דל-סול והריעו בהתלהבות: „פיליפה, פיליפה!” כמה שעות לפני כן הטילו 26 מיליון מצביעים שני פתקי הצבעה בשתי תיבות-קלפי שונות. האחת לבחירת 350 צירים לפארלמנט השנייה ל-208 סנאטורים. התוצאה באה לאשר מה שחזו משקיפים פוליטיים בספרד כמה ימים לפני-כן. הרוב המוחלט ניתן



אלן דלון: או בפעם השנייה

ב-8 בנובמבר חגג **אלן דלון** את יום הולדתו ה-47 יחד עם סרטו ה-67. יחד איתו חגגה תגליתו הבלעדית, שחקנית בת 22 בשם **אן פאריס**, את סרטו השני כבימאי ואת סרטם המשותף השני. שם הסרט מוכה, וכשמו כן גם גיבורו: נורף על-ידי המיטרה ועל-ידי חברי בעולם התחנות, כשכולם גם יחד מכינים לו מלכודת. המלאך הגואל הוא, כמובן, אן הצעירה. נסיונם הראשון ביחד היה בעבור עורו של שומר. אן היתה בת 21 בתחילת הצילומים, ונראתה צעירה מגילה האמיתית. כל הצוות התנגד לבחירתה על-פי מיבחן-הבד שאלה ואמר פה אחד: צעירה מדי. אבל דלון התעקש והצליח.